

Roma, 15 septembrie 2021

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI VINCENTIU DE PAUL

Către toți membrii familiei vincentiene

Dragi frați și surori,

Harul și pacea lui Isus să fie mereu cu noi !

Luna septembrie se numește luna vincentiană pentru că, membri ai familiei vincentiene din lumea întreagă, ne pregătim să-l sărbătorim împreună pe sfântul Vincentiu cu sfinte liturghie pregătite cu grijă, cu celebrări ale Cuvântului sau alte momente de rugăciune la care participă toate ramurile familiei vincentiene dintr-o parohie, sat, oraș, regiune sau o țară anume. Ne pregătim pentru această sărbătoare și cu activități concrete de slujire trupească și sufletească a Domnului și Stăpânului nostru.

Doresc să mulțumesc din toată inima și să felicit toate ramurile familiei vincentiene pentru ingeniozitatea, angajamentul și slujirea extraordinare de care au dat dovadă de la începutul pandemiei, pentru ușurarea suferințelor cauzate de Covid, care, ca de obicei, lovește cu mai multă cruzime în cei săraci și slabi. Ne rugăm și sperăm că ce a fost mai rău a trecut; acest lucru este valabil pentru unele țări, dar nu pentru toate. Suntem încă nesiguri, nu știm ce ne așteaptă.

Învățăm din ce în ce mai bine să folosim noile mijloace de comunicare pentru a ține legătura unii cu alții prin Zoom și alte platforme, mijloace excelente pentru dezvoltarea inter-conectării și colaborării. Totuși, simțim tot mai mult nevoia de a relua întâlnirile și reuniunile față în față pe care le aveam înaintea răspândirii virusului. După ce am trăit

destul de mult timp izolați, departe unul de celălalt și ni s-a interzis să ne întâlnim, dorim foarte mult să înmulțim întâlnirile personale, reuniunile și adunările.

Sfântul Vincentiu a scris peste 30 000 de scrisori, principala formă de comunicare „la distanță” din timpul său; zi de zi se întâlnea cu diferite persoane și grupuri, îi plăceau foarte mult împărtășirile de la sfârșitul meditației și conferințele la care participau frații și Surorile.

Referitor la dezvoltarea inter-conectării aș dori să subliniez trei aspecte pe care le-am mai abordat. S-au făcut îmbunătățiri considerabile, dar mai avem multe de făcut pentru realizarea obiectivelor stabilite. Revin și acum asupra acestei teme, convins fiind că dacă ne vom atinge obiectivele în aceste domenii specifice, celelalte vor urma în mod automat și va fi mult mai ușor să reunim cele 160 de ramuri pentru orice fel de inițiativă pe care o putem avea în viitor.

1. Consiliile naționale ale familiei vincentiene din cele 162 de țări în care familia vincentiană este prezentă.

Biroul familiei vincentiene (VFO) lucrează fără încetare la îndeplinirea următorului obiectiv: până în anul 2022 toate cele 162 de țări să aibă un Consiliu național al familiei vincentiene.

Cine trebuie să facă parte din Consiliul național? Toți reprezentanții ramurilor dintr-o țară, nicio ramură nu trebuie să fie exclusă, toți, mici și mari trebuie să simtă că aparțin aceleiași familii. Dacă este vorba despre o țară foarte mare, se poate avea Consilii regionale ale familiei vincentiene, precum și Consilii locale, în marile orașe, așa cum se întâmplă în anumite țări. Toate aceste consilii vor fi conectate și coordonate de un Consiliu național.

Vreau să fac apel la ramurile prezente de mai mult timp într-o țară sau regiune care au mai multă experiență cu organizarea, să ajute la reunirea reprezentanților Familiei. Având deja un loc bine stabilit, acestea pot să invite celelalte ramuri și să organizeze Consiliile pentru a planifica împreună proiectele, inițiativele și întâlnirile dintr-un an. Încurajez Consiliile naționale să nu se limiteze la o singură întâlnire pe an, dar să organizeze mai multe întâlniri tocmai pentru a intensifica colaborarea.

Pentru a insista asupra importanței colaborării la inițiativele celorlalți și care corespund scopului Congregației Misiunii, sfântul Vincentiu își imagina obiectiile pe care le puteau face membrii. « *S-ar putea spune în Companie : ‘Domnule, merg în lume ca să predic evanghelia celor săraci și dumneavoastră vreți să merg și să lucrez la seminar’ » [1]; « Domnule, e bine să facem asta, dar de ce trebuie să ne ocupăm de Fiicele carității? » [2]; « De ce să ne ocupăm de copiii găsiți? Nu avem altă treabă de făcut? » [3] Sfântul Vincentiu spune că cei care refuză acest tip de colaborare sunt « oameni limitați, care-și îngrădesc vederea și viața într-o anumită incintă în care se*

Închid ca într-un punct; și nu vor să iasă din el; dacă li se arată ceva din afară, se apropie să-l verifice, însă imediat se întorc în lumea lor, ca melcul în cochilie.»[4].

Vă invit așadar să faceți tot posibilul ca întâlnirile, proiectele și inițiativele să nu se limiteze la două trei ramuri dintr-o țară, regiune sau oraș, ci să includă credincioșii din toate ramurile. Dacă o ramură sau alta are o inițiativă și le invită și pe celelalte, acestea o vor urma în mod inevitabil.

2. Intervenția întregii familiei vincentiene în cadrul catastrofelor naturale, războaielor și a altor calamități

În interiorul familiei vincentiene trebuie să dezvoltăm un sistem la toate nivelele, internațional, regional și local, ca astfel să intervenim repede și eficient în fața eventualelor catastrofe naturale, războaie și alte calamități, să intervenim nu doar ca o ramură individuală, ci ca familie vincentiană. În cadrul Comitetului executiv al familiei vincentiene (VFEC) am început deja să reflectăm la aceasta.

Anul trecut ne-am unit ca familie internațională pentru a ajuta persoanele care suferă din cauza Covid-19, precum și din cauza exploziei din portul din Beirut. Le VFEC a inițiat campania Alianța Famvin pentru cei fără locuință (FHA), pentru ajutorarea a sute de persoane rămase fără locuință în capitala libaneză, împreună cu Consiliul național al familiei vincentiene din Liban, sub coordonarea președintelui național.

Când ciurma a lovit Marsilia, sfântul Vincentiu a primit vestea morții părintelui Brunet și a cavalerului de la Coste, ajutorul lui, și prezintă o intervenție rapidă în fața crizei. Iată ce-i scrie: « *Ducesa de Aiguillon trebuie să vă trimită 500 lire... Dacă aveți nevoie de mai mulți bani, să-mi cereți mie și vă vom trimite imediat și, dacă trebuie, vom vinde crucile și potirele ca să vă ajutăm* »[5].

Datorită înființării și consolidării Consiliilor naționale ale familiei vincentiene în cele 162 de țări în care suntem prezenți, vom avea pe teren echipe ce vor colabora cu familia vincentiană la nivel internațional și care vor deveni o forță pe care săracii pot

conta. Fiecare ramură, mare sau mică, reprezintă o parte prețioasă din mozaicul ce formează familia vincentiană.

3. Alianța Famvin pentru cei fără locuință (FHA) și Campania 13 Case.

FHA și Campania 13 Case este o inițiativă de caritate ce a reunit familia vincentiană și care trebuie promovată în cadrul familiei vincentiene așa încât fiecare membru să se implice. FHA este singurul proiect comun pe care îl avem, de aceea trebuie să-l promovăm, să-l implementăm și să-l răspândim în cele 162 de țări în care familia vincentiană activează, așa încât să fie implicate toate congregații sau asociațiile.

În prezent 44 de ramuri ale familiei vincentiene s-au angajat în mod activ în FHA și în Campania 13 Case, și activează în 44 de țări; au fost construite 1 826 de case și au fost ajutate 6 628 de persoane. Anul trecut, cu ocazia sărbătorii sfântului Vincentiu, am sperat că la proiectul FHA vor participa mai multe ramuri, congregații și asociații de laici, însă n-am putut realiza acest obiectiv. Mai este încă un drum lung de parcurs.

Din păcate, foarte mulți oameni trăiesc pe străzi, există mulți refugiați și persoane strămutate și numărul celor care trăiesc în locuințe insalubre crește în mod considerabil din cauza pandemiei de Covid-19. Acum mai mult ca niciodată este nevoie de o inițiativă comună pentru coordonarea acestor nevoi imense.

Situația în care ne aflăm ne amintește de situația cu care s-a confruntat sfântul Vincentiu în timpul Frondei când a reușit să mobilizeze mai multe grupuri și persoane vincentiene și din Biserică pentru a veni în ajutor persoanelor strămutate. Iată ce îi povestește unui confrate din Polonia: « *Am adăpostit în gospodăria, unde sunt întreținute și educate, în jur de 800 de fete fugare. Gândiți-vă cât rău s-ar fi făcut dacă rămâneau hoinare. În mahalaua Saint-Denis avem încă o sută. Am scăpat din același pericol și măicuțele din sat pe care armata le-a aruncat în Paris, unele au ajuns pe stradă, altele în locuri dubioase în timp ce altele stăteau la neamuri; întrucât toate erau*

împrăștiate și în pericol, am crezut de cuviință că, dacă le închidem într-o mănăstire sub îndrumarea maicilor de la Sfânta Maria, facem un lucru plăcut lui Dumnezeu »[6].

Așa cum am mai spus-o și în altă scrisoare, trebuie să reușim rapid ca problema celor fără adăpost să nu mai fie abordată individual, ci ca familie, atât la nivel local, național, cât și internațional. Dacă fiecare ramură aduce cu sine experiența de slujire a celor fără locuință, dar și profesionalismul și resursele, atunci vom fi o forță extraordinară și ajutorul nostru în favoarea săracilor va fi mult mai eficient.

La final, doresc să invit acele ramuri din cele 160 ale familiei vincentiene care încă nu participă, să devină colaboratori activi în Alianța Famvin în favoarea celor fără locuință și să ia legătura cu doamna Yasmine Cajuste (fha.info@famvin.org), membră a comitetului de coordonare al FHA, pentru a primi informațiile necesare. Puteți accesa și pagina : vhomelessalliance.org.

Cu ocazia sărbătorii sfântului Vincențiu, doresc fiecărui membru al familiei vincentiene din lumea întreagă, o experiență profundă de har. Sfânta Fecioară a Medaliei Miraculoase, sfântul Vincențiu și toți sfinții, fericții și slujitorii lui Dumnezeu din familia vincentiană să mijlocească pentru noi și să ne inspire pe calea mondializării carității.

Fratele vostru în sfântul Vincențiu,

Tomaž Mavrič, CM

Traducere: sr. Magdalena

[1] Coste XII, 85 ; Conférence 195, « Sur la fin de la Congrégation de la Mission ».

[2] Ibid., 86.

[3] Ibid., 88.

[4] Ibid., 92-93.

[5] Coste III, 472 ; L. 1125, « A Antoine Portail, à Marseille », 6 août 1649.

[6] Coste IV, 406-407 ; L. 1511 « A Lambert aux Couteaux, Supérieur, à Varsovie », 21 juin 1652.